

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. V nujnih slučajih se je posluževati telefona tiskarne štev. 638.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo je za vsa leta naprej po pošti K. 6.—, za pol leta K. 3.—. Posamezne številke po 6 v.

Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno pet t vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno - hranilnišnega računa štev. 64139.

Škof Ricmanjcem.

Te dni je spregovoril sv. Oče Pij X. zadnjo in odločilno besedo v ricmanjski zadevi. O tem poročamo na drugem mestu v današnji „Zarji“. Tu podajemo v celoti pastirski list, ki ga je poslal tem povodom tržaški škof

vernikom Ricmanj in Loga.

„Gospodu, svojemu Bogu bomo služili in slušali njegove zapovedi“. (Joz. 24, 24.) S to mislijo začne in na to meri postni pastirski list, ki sem ga danes izdal o prejetanju sv. zakramentov. Ta list velja še posebno za vas ljubljani župljani Ricmanj in Loga, kajti rednega prejetanja sv. zakramentov ni pri vas že delj časa.

Toda „ljubezen Kristusova nas sili“ (II. Kor. 5, 14), da se obračamo do vas še s posebno očetovsko besedo, saj ste postali predmet posebne ljubezni in skrbi svojega škofa, ki vsak dan za vas moli pri sv. maši. Da! „Bog mi je priča, kako po vas vseh hrepenim v Srcu Jezusovem“. (Fil. 1, 8.) Danes se vas pa še bolj spominjam, ko vem, da je najvišji pastir, sv. Oče, do kojega ste se bili obrnili, rešil vašo zadevo. Do sedaj ste bili vsaj nekako mirni in ste lahko rekli: čakamo odgovora od sv. Stolice, sedaj pa prihaja sv. Oče sam kakor hišni gospodar v današnjem evangeliju in vas ljubeznivo vabi na delo v svoj vinograd in k življenju v sveti cerkvi. Prišla je za vas enajsta ura. Slušajte glas hišnega gospodarja, ki vas išče in vas ob enajsti uri kliče na delo, v sv. cerkev. „Danes, ko slišite Gospodov glas, nikar ne zakrknite svojih src“. (Ps. 94, 8.)

Kakor ste imeli pravico predložiti svojo zadevo sv. Očetu, prav tako ste sedaj dolžni in ta zahtevo od vas že poštenje, podvreči se odloku sv. Očeta, kakor se spodobi katoliškemu Slovincu.

Odlok sv. Očeta je bil poslan na vašega zastopnika v Ljubljani in ta vam ga je gotovo že naznanil.

Ker pa mi ni bila odvzeta z odlokom sv. Očeta moja skrb in moja odgovornost za vas, nočem zamuditi niti trenutka, temveč vas pri ljubezni Jezusa Kristusa in pri njegovi za vas prelitni krvi prosim, da slušate sv. Očeta in da si ne nakopavate s svojo nadaljno nepokorščino polne mere kazni božje na se in na svoje otroke.

„Glejte, sedaj je za vas prijeten čas, sedaj je dan zveličanja“. (II. Kor. 6, 2). Sedaj imate najlepšo priložnost, da se brez strahu kakega očitavanja povrnete k svojemu prejšnjemu krščanskemu življenju in da opustite misel prijaviti se za brezverstvo. Vem, da je bilo marsikateremu izmed vas tesno pri srečanju, ko so vam vaši voditelji svetovali ta skrajni korak kot sredstvo, da dosežete svoj namen. S tem korakom bi si bili napravili sami sebi največjo škodo, sebe in svojo občino bi spravili pred vsem katoliškim slovanskim svetom ob dobro ime in bi samo sovražnikom svete vere napravili veselje.

Sedaj je tu trenutek, v kojem se lahko izkažete prave junake v krščanskem smislu, ako zakličete zapeljivcem: „Boga moramo bolj slušati kakor ljudi“. (Dej. ap. V, 29). Ne damo se spraviti ob katoliško vero svojih očetov, dovolj imamo žalostnih izkušenj. Že na obnašanju svojih lastnih otrok vidimo, kam se pride, kjer manjka blagoslov, obljubljen v četrti zapovedi božji.

Zelo pomembno je, da je sveti Oče odločil vašo zadevo prav isti čas, ko je imel krog sebe zbrane zastopnike vzhodne cerkve in je pri slovesnem zaslišanju molil: Izveličar naj s svojo božjo lučjo razsvetli duha toliko zapeljanih in naj jim

vljuje požrtvovalen pogum, da bi zopet pripoznali oblast edinega najvišjega pastirja sv. cerkve.

Ta najvišji pastir je sedaj z veseljem pritrdil, da je bila iz Ricmanj in Loga ustanovljena samostojna župnija; ukazuje pa, naj ostane ta nova župnija v dosedanji tesni zvezi z apostolskim sedežem, naj se nič ne spremeni v bogoslužnem jeziku in naj spada župnija tudi v bodoče k tržaškopoperski škofiji.

Ta odlok je izdal sv. Oče šele potem, ko je vso stvar natančno in zrelo v Gospodu prevdaril, izdal ga je na korist vse katoliške cerkve in posameznih vernikov, korist, ki ne sme biti nikdar podrejena političnim strankam ali osebnemu častihlepu posameznikov; izdal je ta odlok kot najvišji cerkveni pastir, kojemu se rad pokori vsak katoličan, bodisi škof, duhovnik, ali navaden vernik.

Naj bi torej vsi izmed vas z radovoljnim srcem slušali glas sv. Očeta. Deležni postanete preobilnega plačila, ki ga daje Gospod svojim služabnikom. Vaši otroci in otrok otroci vam bodo vso večnost hvaležni, če ostanete zvesti svoji materi katoliški cerkvi in jih ne tirate s seboj v pogubo; sv. Jožef bo obdal svoje svetišče s prejšnjo slavo in k vaši romarski cerkvi se bodo z veseljem zatekali verniki naših južnih dežel, ki zaupljivo iščejo pri sv. Jožefu pomoči in tolažbe. Izvolite tri svoje moze, ki naj pridejo na škofijo, da se skupno pogovorimo o obnovljenju službe božje pri vas, ali pa izrazite željo, da pošljem jaz svojega zastopnika k vam v Ricmanje na dogovor.

Tako poživite torej na novo službo božjo v svoji romarski cerkvi. S tem bote vstregli želji sv. Očeta, ki časti sv. Jožefa za svojega patrona, in mu bote ob enem

LISTEK

SIN.

Iz življenja delavcev. Spisal V. R. (Konec).

— Nikdar več ne odgovori na njen klic . . . Nobene besede ne bo več slišala iz njegovih ust. — Umrje in ne bo vedel, da mu je odpustila vse, da bi dala svojo srčno kri za njegovo življenje. . . . Zaihtela je pod težo teh temnih misli. A nenadoma je zaslišala Franceljev tih glas, ki jo je poklical.

„Mati!“

„Kaj je, Francelj?“ je odgovorila in se sklonila k njemu. Bila je prepričana, da se je vzbudil iz nezavesti, kajti jasen in čist je bil njegov glas in nič mrzličnega ni bilo več v njem.

Poljubila ga je na čelo in njene roke so se oklenile njegovih.

„Čemu ste prišli? . . . Ni bilo treba . . .“ je dejal in izvil svoje roke iz njenih. Trpek in mrzel je bil njegov glas, pred hipom še tako zaupljiv in nežen.

„Francelj, čemu vprašuješ po tem?“ je izpregovorila med solzami in se zopet oklenila s prsti njegovih rok.

„Če so me drugi zapustili, ste me morali še vi . . . Če ni prišla ona . . . tudi vas ni bilo treba . . . Umrjem lahko sam . . . Težko in počasi je govoril te besede.

Ona je molčala in tiho jokala.

Dolg molk . . . počasi in težko so se dvigale Franceljeve prsi. Polagoma in skoro neopazno so se oklepali njegovi prsti njenih rok.

„Mati, odpustite mi!“ je izpregovoril za nekaj časa.

„Saj sem ti že davno!“ je dejala vsa blažena, ko je pritisnil Francelj njeno roko na vroči, suhi ustnici in jo poljubil.

Zopet dolg molk . . . Minute so bile dolge kakor ure . . .

„A njej recite, da jo proklinjam v zadnjih trenutkih!“ . . . Mrzlične so bile besede, gnjev in srd sta bila v njih, še večji kakor v prejšnjih, ktere je govoril v nezavesti.

„Francelj, ne govori tako!“

„Ne . . . prokleta ona in on, s katerim je šla . . . Naj pogineta kakor jaz!“ . . .

Obupne so bile besede in divja groza je ležala v njih.

Sree ji je vztrepetalo v neskončnem strahu. Njen glas se je tresel, ko ga je vprašala nežno kakor nekoč, ko je bil še otrok: „Francelj, kaj se ne bojiš Boga?“

„Kaj? . . . Vse so mi vzeli . . . Vašo in njeno ljubezen so mi ukradli in Boga tudi . . . In sedaj poginem in proklinjam vse skupaj“ . . .

Burno so se dvigale njegove prsi in roke so se krčevito stiskale.

Še večji strah je prišel v njeno dušo in vendar ni obupala.

„Moj Bog, Francelj! . . . Spomni se na otroška leta in iz ljubezni do mene pusti te strašne misli!“ . . .

Obrisala mu je potno čelo.

Francelj je molčal.

Dolg molk je bil in razločno so se slišali kratki vzdihli iz njegovih prsi. Velik boj je vihral v njegovi duši.

Ona je čutila, da je konec blizu.

„Moli, Francelj! . . .“ je zaprosila plaho, „in odpusti vsem!“

„Odpuščam . . . Molite vi naprej!“ . . .

Komaj slišno so šepetale njegove ustnice te besede.

In kakor nekdanj, ko ga je učila še otroka moliti, je začela ihteti: „Oče naš, kateri si v nebesih . . .“

Tiho in nerazločno je ponavljal Francelj njeno molitev. Prišla je med tem postreznica, da bi preložila obkladke. A ko je vse videla, je šla klicat duhovnika — — — — —

Krog pete zjutraj je umrl.

Ona je jokala ob postelji, toda velika tolažba je bila v njeni duši.

Zunaj pa se je budilo velikonočno jutro, nesteto zvonov je zvonilo in njih glasovi so se združevali v veliko pesem vstajenja, ki je ponosno plula iznad mesta proti nebesom . . .

poklonili najlepši dar ob letošnji petdesetletnici njegovega mašništva. Odločno zavrnite vsakega zapeljivca, ki bi vas hotel z besedo ali peresom premotiti, da se bi uprli najvišjemu pastirju in da se ne bi pokorili njegovim ukazom. Če bi pa v vaši vasi hoteli biti nekateri na vsak način nepokorni, nikar se ne družite z njimi, temveč stopite, kar vas je dobromislečih iz Ricmanj in Loga, v tesno zvezo, ne brigajte se za ostale, potem se pa tudi taki nimajo nič več vtikati v vaša bogoslužna opravila. Potem bo blagoslov sv. družine Jezusa, Marije in sv. Jožefa zopet nad vami in veselih sre ter mirne vesti bote tudi vi lahko rekli najvišjemu pastirju: „Da, Gospodu Bogu bomo služili in slušali njegove zapovedi“.

Blagoslovi vas vsemogočni Bog, Oče, Sin in sveti Duh. Amen.

Trst, v nedeljo septuaghezimo 1908.

Frančišek Xsaverij, škof.

Sv. oče Pij X. je rešil ricmanjsko vprašanje.

Že pred več časom so se bili obrnili Ricmanjci po svojem zastopniku notarju Plantanu v Ljubljani na sv. Stolicu v Rim s prošnjo, da jim papež končno odločilno reši njihovo zadevo.

Ta odločilna beseda je prišla iz Rima te dni. Sv. oče Pij X. je po dolgotrajnem premisleku v Gospodu in vpoštevaje razloge iz obeh strani (Ricmanjcev in škofa) uredil ricmanjsko zadevo tako, kakor je razvidno iz tu sledečega pisma, ki ga je sv. Oče poslal po svojem državnem tajniku kardinalu Merry del Valu na tržaškega škofa. — Pismo se glasi:

Štev. 28278.

Presvetli in prečastni gospod!

Naznaniti Vam moram sedaj, da je Sv. Oče dolgo in natančno proučeval ricmanjsko zadevo; in potem, ko je v Gospodu pretresel vse razloge, predložene od jedne in druge strani, je prišel do sledečega sklepa, ki ga sporočam Vašemu Gospodstvu, da ga izvolite javiti prizadetim na način, ki se vam bo zdel najprimernejši.

1. Sv. Oče nima prav nič proti temu, da **tvorijo Ricmanje in Log župnijo, popolnoma neodvisno od Doline** oziroma od katerisibodi druge župnije. Ako je to po mnenju škofa pravično in umestno, bo on od svoje strani rad videl, da se brez odloga uredi omenjena župnija ter izvoli in pošlje tjakaj župnik.

2. Ker ni nikakor razvidno, da se nahaja Ricmanje v razmerah, ki jih zahteva dekret „Acre“ glede uporabe glagolice in ker nikakor ni umestno napraviti izjemo (toliko radi tega, ker se bi zdela izsiljena vsled pretenj s puntom, kolikor ker bi dajala povod drugim sličnim zahtevam), je sv. Oče razsodil, da **mora župnija Ricmanje in Log ostati v latinskem obredu in da ni možno dovoliti uporabe glagolice.**

3. Iz čividnih razlogov, sličnih pravkar omenjenim, **ne more sv. Oče dovoliti, da se omenjena župnija v Ricmanjih odtegne redni jurisdikciji** (duhovni oblasti) **trž.-kop. škofa.**

To so **definitivni** (končni) sklepi sv. Očeta kot najvišjega cerkvenega pastirja, v interesu cerkve, v interesu, ki se ne more nikdar podrediti političnim strankam ali pa osebnim nasprotstvom. Istočasno opominja sv. Oče katoličane v Ricmanjih in Logu, naj se v resnici pokažejo take, s tem, da postavijo vero iznad vsak drugi interes ter izvršijo dolžnost, ki jim jo nalagata vera in katoliška disciplina (pokorščina).

Toliko sporočam po ukazu Njegove Svetosti Vašemu Gospodstvu s pripombo, da sem iste najvišje odredbe sv. Očeta poslal prečastnemu škofu ljubljanskemu, da jih uradno naznani tam bivačemu gosp. notarju Plantanu kot zastopniku ricmanjske občine.

Z veseljem porabljam to priliko, da se z odličnim spoštovanjem bilježim

Vašemu presvetlemu in prečastnemu Gospodstvu

RIM, 13. februarja 1908. udani

R. Card. Merry del Val I. p.

„Rim je govoril, stvar je končana, o da bi končala tudi zmota!“ Dal Bog, da bi Ricmanjci spregledali, se pokorili odredbam sv. Očeta in sledili očetovskemu opominu svojega škofa. S tem store sebi največjo čast in korist ter izbrisejo ta madež iz slovenske zgodovine.

Izpoved tržaškega dnevnika.

Iz potuhnjenega in zvitega hinavca se le redkokdaj sliši, kaj prav za prav misli in hoče. V tej grdi lastnosti se posebno izkazuje tržaški dnevnik. Kot hinavec prve vrste se umika in skriva iz kota v kot, se hlina in prilizuje, da le ne pride preveč na dan s svojo brezversko, protikrščansko barvo. No hvala Bogu, da so še vedno ljudje na svetu, ki primejo tudi hinavca v klešče tako, da se mora prisiljen izpovedati. V take klešče je prišla celjska „Domovina“ tržaški dnevnik in zanimivo je bilo gledati, kako se je revček zvijal in trgal po dolgih člankih, da bi ušel iz teh klešč, pa se mu le ni hotelo posrečiti. Brezverska „Domovina“ je namreč potegnila svojega tržaškega brezverskega bratca en malo za ušesa, in očitala tržaškemu dnevniku, da ne vrši prav vestno svoje dolžnosti, kot liberalen časopis in da je naravnost sramota zanj, da mirno gleda in dopušča, da se siri tudi med tržaškimi Slovenci, „črni klerikalizem“ ki da se posebno kaže v Marijinih družbah, katoliškemu izobraževalnem društvu in celo v gospodarskih društvih po deželi.

Da bi imeli na razpolago več prostora, bi svojim čitateljem v zabavo navedli marsikak odlošek iz odgovorov tržaškega dnevnika na ta grozna očitanja, ki so gotovo razžalila njegovo liberalno čast. Sicer se pa prav lahko zadovoljimo z zadnjim odstavekom te njegove samoočrambe. Ta odstavek je namreč tako značilen za tržaški dnevnik, da ga po pravici imenujemo njegovo izpoved. Glasi se:

„Še eno besedo o namišljenem klerikalnem prodiranju na tržaškem ozemlju. Stvar je pač taka, kakor je povsodi na svetu: kjer je politično življenje, so tudi razne struje, ki se skušajo oveljavljati. To je logična, neizogibna konsekvence principa svobode in političnega razvoja in dozorevanja. Tudi najsilnejša politična stranka ne more preprečiti, da bi se poleg nje ne skušale uveljavljati tudi druge struje. V Trstu vlada absolutno liberalna stranka, vendar ne more nič proti temu, da se snujejo bratovščine, katoliški „krožki“, laške Marijine družbe itd. itd. Nikjer na svetu ni in ne bo nikoli politično življenje uniformirano. Čehi so gotovo kulturno visoko razvit in svobodomiseln narod. In vendar se med njimi primerno uveljavlja tudi klerikalna struja.“

Proti takemu naravnemu pojavljanju raznih struj ga ni nobenega drugega sredstva, nego — delo za svoja načela in svoje naziranje! — Mi v Trstu se nič ne razburjamo in ne vijemo rok v obupu, ako se tudi tu pojavlja bodi „klerikalna“, bodi socialistična struja. Vsekakor je dano na svobodo, da ima svoja naziranja in da jih tudi skuša uveljavljati. Vsakomur pa je tudi zagotovljena svoboda boja za svoja in proti naziranjem drugih. To je naše stališče nasproti drugim političnim strujam in proti tržaškemu — „klerikalizmu“, s katerim „Domovina“ straši slovenski svet. Ali slovenski svet naj bo uverjen, da bo tržaški klerikalizem, naletel v nas na odločen odpor vsikdar, kadar nam bo govorilo uverjenje, da je njegovo nastopanje v navskrižju z resničnimi koristmi in cilji naroda.“

Ali ni to res imenitna izpoved tržaškega dnevnika! — V tej izpovedi je, kakor se spodobi spovedence, tudi nekaj žalosti in sicer žaluje tržaški dnevnik, da ne more še zabraniti snovanja bratovščin, katoliških društev in Marijinih družb.

Dobro si zapomnimo trditev tržaškega dnevnika, da „vlada v Trstu popolnoma liberalna stranka. Ni naš namen preiskovati, koliko je med tržaškimi Slovenci še takih slepcev, ki verujejo tržaškemu dnevniku, glavna stvar je to, da beremo v njem samem, da tvori on s svojimi pristaši na tržaškem ozemlju neko „stranko“. S tem je tudi rečeno, da ne mislijo vsi tukajšnji Slovenci s tržaškim dnevnikom, ampak da obstoji proti njegovi „liberalni stranki“ tudi protistranka. Seveda se tržaški katoliški Slovenci prav nič ne pregreše, če niso v isti stranki s tržaškim liberalnim glasilom, saj beremo istotam, da je „vsakomur dano na svobodo, da ima svoja naziranja in da jih tudi skuša uveljavljati. Vsakomur pa je tudi zagotovljena svoboda boja za svoja in proti naziranjem drugih“. Lepo se zahvalimo, gospoda, za vašo francosko „prostost“, ki ne pomeni drugega

nič, kakor zatiranje vsega, kar je katoliško. Vse vaše „solze“ in vsa vaša zdihovalja nad „bratovmornim bojem“ ne bodo zabranila, da se ne bi dobro slovensko ljudstvo dvignilo proti vaši „liberalni stranki“ in si pribojevalo pravo prostost pod krščanskim praporom. „Slovenski svet naj bo uverjen, da bo tržaški liberalizem naletel v nas na odločen odpor vsikdar, ker vemo, da je njegovo nastopanje v navskrižju z resničnimi koristmi in cilji naroda“.

Političen pregled.

Pogajanja za istrsko volilno reformo končana.

Ta teden so se zopet začela na tržaškem namestništvu pogajanja med delegati Slovanov in Italijanov. Dosegel še je med obema strankama popolen sporazum. Glavne točke sprejetega zakonskega načrta volilne reforme, ki bo predložena deželnemu zboru, kateri bo v ta namen sklican najbrže že začetkom marca, so te-le: Italijanska bo večina imela skupno 25 poslancev. Slovanj 19 (15 hrvatskih in 4 slovenske). Deželni zbor bo imel pet odbornikov, od katerih bodo trije Italijani in dva Slovani. — Za sklepanje v deželnem zboru bo potrebna prisotnost nadpolovične večine poslancev, za veljavnost sklepa absolutna večina prisotnih. — Glede razdelitve volilnih okrajev so se držali načela, da se isti kolikor mogoče zaokrožijo po narodni posesti, da se tako po mogočnosti izogne narodnostnim bojem. — Novi volilni zakon gotovo ni pravičen Slovanom, a kdor pozna trdovratnost Italijanov, nam bo gotovo pritrdil, ako rečemo, da se v sedanjih razmerah ni dalo več doseči in se moramo za sedaj zadovoljiti s tem, kar se je doseglo.

Deželnozborske volitve na Kranjskem.

Dne 21. t. m. so bile v sosednji Kranjski volitve za deželni zbor iz kmetjskih skupin. Slovenska Ljudska Stranka je zmagala z vsemi 16 kandidati, ki so dobili 17.446 glasov. Nasprotnik, so dobili samo 3244 glasov. Slov. Ljudska Stranka ima tedaj večine nad nasprotniki za 14.202 glasov. Za mestne skupine so pa bile volitve večeraj. Izid nam je še neznan. Poročali pa bomo o njem v prihodnji številki.

Hrvatska.

Rauchova strahovlada. Te dni so zaprli voditelja seljaške stranke, Stjepana Radića, ker je v volilnem oklicu v svojem listu Hrvate pozivljaj, naj se ločijo od Ogrske. Rauchova vlada od dne do dne bolj terorizira svoje politične nasprotnike.

Rauch odstopi? „Hrvatska“ poroča, da se med poslanci ogrske zbornice govori, da je baron Rauch podal Wekerlu demisijo. — Drugi zopet poročajo, da je Rauch zahteval od Wekerla, da se mu za vse volilne okraje dajo na razpolago vojaki, za nekatere da je zahteval cel bataljon. Dala se mu je pa vojaška asistenca za 40 okrajev.

Nevarni položaj na Portugalskem.

Iz Lizbone se poroča: Policija je našla več listin, iz katerih je doznala, da se namerava napad na kraljevo rodbino. Morivci kralja Karola pripadajo „družbi črnega križa“, ki ima svoje člane tudi v najvišjih krogih. Palačo stražijo vojaki. Kralj je dobil več pretilnih pisem. Pišejo mu, naj odstopi, drugače ga umore. — Kraljica Amalija namerava kupiti St. Elmo pri Sevilli na južnem Španskem, kjer se bo za stalno naselila.

Rusija.

Preteklo soboto se je vršil v Peterburgu pod predsedstvom carjevimi kronski svet, ki se je bavil z mornariškim programom ter sklenil zahtevati od dume 2400 milijonov rubljev za pomožitev ruske mornarice. Ako bi duma to zahtevo odklonila, jo bo treba razpustiti. Duma se najbrž ne bo udala. Čuje se, da bo car generala Šteslja pomilostil v kratek trdnjavski zapor. Užival bo pokojnino, katere visokost bo določil car. Šteselj sam je brez sredstev.

Gregorijanski koledar na Kitajskem.

Iz Pekinga poročajo, da se Kitajska od leta 1909. pridruži zapadnem časoslovju ter uvede pravoslavni gregorijanski koledar.

Slovenci - v Lurdu!

V zadnji številki smo priobčili oklic odbora za prireditve romanja v Lurd, danes pa podajamo svojim čitateljem natančen vzpored tega romanja:

1. Kdaj pojdemo? Odrinemo v ponedeljek 11. maja; vrnemo se v soboto 23. maja. Romanje se bo torej vršilo v Marijinem mesecu. Trajalo bo 13 dni. V Lurdu bomo 4 dni.

2. Kje pojdemo? Po ti-le črti: Ljubljana—Beljak—Luzern—Bern—Genf—Lyon—Avignon—Cete—Toulouse—Tarbes—Lourdes (Lurd). Nazaj večinoma po isti črti. Samo iz Lyona napravimo (v severozahodni smeri) skok v Paray-le-monial (Paralemonial); in skozi Švico gremo nazaj deloma po drugi poti preko Freiburga in Zuricha.

Poleg Lurda bomo obiskali še tri velike božje poti: Einsiedeln v Švici, Fourvier (Furvie) pri Lyonu in Paray-le-monial, kjer se je razodelo Jezusovo Srečo. Na vsaki se bomo pomudili po en dan in ondi opravili svojo pobožnost.

Nekateri bi morda želeli, da gremo nazaj po čisto drugi poti kakor tje. A tega ni treba, ker se itak ne moremo peljati vedno podnevi. Tako potovanje bi bilo namreč mnogo daljše in dražje. — Skrbelo pa se bo kolikor mogoče, da kjer se peljemo enkrat ponoči, tam drugič podnevi, da se kolikor moč vse vidi.

3. Kdo bo vodil romanje? — Tehnično vodstvo ima v rokah g. Štefan Bolla z Dunaja, ki je spremljal romarje že devetkrat, ima torej dovolj skušnje in ga vsi njegovi udeležniki hvalijo, kako izvrstno vse uredi in izpelje.

4. Koliko bo stalo? I. razred 520 K, II. 400 K, III. 250 K.

V tej vsoti je obseženo vse: vlak in vsa potstrebja in preskrba na potu: hrana (od Inomosta dalje do Inomosta nazaj), prenočišče, vozovi za romarje in njih prtljago itd.

a) v vagonih bodo:

potniki I. razreda po 4 v enem kupeju,
" II. " " 6 " " "
" III. " " 8 " " "

b) Vozovi bodo pripravljani na kolodvorih za romarje in za njih prtljago posebe. = V manjših krajih (Einsiedeln in Paray), kjer daljavo ni velika in vozov ni lahko dobiti, bodo romarji sami šli peš s kolodvora v mesto, vozovi za prtljago bodo pa preskrbljeni tudi tam.

c) Prenočevalo se bo v hotelih in sicer:

potniki I. razreda imajo vsak svojo sobo,
" II. " sta 2 v eni sobi,
" III. " so 3—5 v eni sobi
z ravno toliko posteljami.

č) Hrana bo zadostna in dobra. Ravna se po razredih. Ker ima torej II. razred ne samo to prednost, da se v vagonu mečeje sedi, ampak tudi mnogo drugih prednosti, zlasti za prenočevanje, bodisi v vagonu, bodi v hotelu, zato se vsem, ki lahko utrpe, priporoča drugi razred.

5. Za poseben vlak bo treba vsaj 250 oseb. Tudi pri 200 osehah se napravi še poseben vlak, vendar je treba v tem slučaju potnikom I. razreda doplačati 20 K, II. razreda 15 K, III. razreda 10 K, kar ni veliko z ozirom na ugodnosti posebnega vlaka. — Ako bi število ne doseglo 200 oseb, ne bo treba nič doplačevati, a dobiti bi ne bilo mogoče posebnega vlaka, marveč voziti bi se bilo treba z navadnimi vlaki, toda v posebnih vozovih. — Upamo, da nas bo dovolj za poseben vlak brez kakšnega doplačevanja.

6. Obstal bo vlak na teh-le postajah: Ljubljana, državni kolodvor (v Šiški) — Škofja Loka — Kranj — Lesce — Jesenice — Podroščica — Beljak. — Na enem teh kolodvorov bo treba vstopiti.

7. Potniki bodo razdeljeni na skupine. Vsaka skupina bo imela svojega vodnika.

8. Dobil bo vsak potnik v roke:

a) knjižico, v kateri bodo skupne molitve in pesmi, popis celega pota, navodila za vedenje in ravnanje romarjev, natančni vozni red, imenik vseh romarjev, in potnikova legitimacija.

b) mal zemljevid celega pota,

c) številko svoje prtljage,

č) romarski znak: svetinjo lurske Marije s trobojnim trakom.

9. Poseben zdravnik bo spremljal romarski vlak — za slučaj potrebe, če bi se komu kaj primerilo.

10. V duhovnem oziru bo vse kar najboljše oskrbljeno. Na potu bomo imeli Šmarnice, ali bolje rečeno: duhovne vaje. Med vožnjo v vlak se bo bralo, molilo in pelo. Kjer bomo stali, bosta vsak dan po dve pridigi, ki bodo tako razvrščene in urejene, da bodo merile na dušno prenovljenje. — Posluževali se bomo na potu prav pridno od svetega Očeta danega priporočila o gostnem in vsakdanjem sv. obhajilu. — Spoved se priporoča za prvič opraviti že doma, drugič pa na potu. Čas romanja bo kar najboljše porabljen v duhovni dobiček.

11. Za petje bomo še prav posebno skrbeli. V knjižici bodo tiskane znane Marijine pesmi, katere bodo lahko vsi romarji peli. Želimo pa, da bi imeli tudi izvežbane pevce, ki bodo lahko umetno

zapeli. — Zato prosimo, naj vsak udeleženec pri oglasu še posebe naznani, če je izvežban pevec. Gotovo se bo oglašil tudi kak gospod, ki bo petje vodil.

12. Do kdaj se je treba oglasiti? Do zadnjega (31.) sušca. Treba je namreč vsaj 5 tednov naprej vse naznani železničnim upravam in hotelom. Silno pa ustrezajo oni in odboru delo močno olajšajo, kateri se oglašajo prav kmalu. Nazadnje namreč pride pri takih rečeh velika zadrega. Zato nujno prosimo: Oglašajte se pravočasno!

13. Kje se je treba oglasiti? Oglasitev in vsa pisma, ki se tičejo romanja pišite na naslov: Upravništvo „Slovenca“ v Ljubljani.

14. Kako se je treba oglasiti? Pošljite na zgornji naslov izpolnjeno oglasnico, ki se vam s tem pojasnilom vred dopošilja.

Kdaj in kako je treba plačati? Koj kd se kdo oglasi, se mu pošlje dve pošto-hranilni položnici (čeka). Na eno je treba takoj z obratno pošto doposlati 10 K za pripravljavne stroške, ostala glavna vsota (po odtegnjenih 10 kronah) se pa mora doposlati vsaj do 15. aprila. Lahko se pa tudi cela vsota odšteje naenkrat, kdor namreč hoče, takoj, ko se oglasi, vse plačati.

Romarji zunaj avstrijskih mej, s Hrvaškega Ogrskega, Italijanskega, morajo doposlati denar po poštinih nakaznicah svoje države.

Ako bi bil kdo pozneje iz važnih vzrokov zadržan iti na pot, se mu bo vsota vrnila. Odtegnila se bo samo mala vsotica v poravnavo stroškov, ki pa 20 K ne bo presegala. Oglasiti se je treba vsaj tri dni prej brzojavno ali v priporočenem pismu.

NOVICE

n Novo razprodajo „Zarje“ je sprejela tobakarna Pipan v Trstu, ponte della fabbrica. — Po okolici prodajajo „Zarjo“ Jakob Pertot v Barkovljah, trgovec Meden v sv. Križu, trgovec Pahor v Bazovici in trgovec Škerl pri sv. Ivanu.

n Spremembe v duhovščini. — Č. g. Karol Lampert, dosedaj kaplan v Dolini, gre za ekspozita na Starado.

n Družba sv. Mohorja bo štela letos, kakor kažejo dosedaj vposlane po'e več udov. Živahnije zanimanje se kaže tudi v tem, da na oča ogromna večina vezan molitvenik. Ljudstvo ima torej molitvenike še vedno prav rado kljub vsemu nasprotnemu hujskanju.

n V postnem času bo vsako nedeljo sv. križev pot v slovenskem jeziku ob pol 4 uri popoldne pri sv. Jakobu, ob 4 uri pa pri starem sv. Antonu. Slovenske postne pridige bodo pri novem sv. Antonu vsako nedeljo in praznik ob pol štirih popoldne in v ak petek ob pol 6 uri zjutraj po peti sv. maši. Pri sv. Jakobu bodo pa pridige vsako nedeljo in praznik ob 3 uri popoldne.

n Jutri na pustno nedeljo bodo vse cerkve po Trstu odprte kakor vsako nedeljo, česar prejšnja leta ni bilo.

n Zavod sv. Nikolaja v Trstu je imel meseca januarja dohodkov K 413.05 in sicer darov 120.40 K, posredovalnine 36 K, udnine K 43.60, prebitka iz meseca decembra K 204.05. Stroškov je bilo K 143.28 in sicer za vezanje knjig 12 K, za kuhinjsko posodo K 17.50, za nagrado vratarju 12 K, za kurjavo, razsvetljavo in milo K 17.80, perici K 5.20, za pisarniške potrebščine K 14.78, za plačo in hrano osebju K 64. — V mesecu januarju je prišlo v zavod 117 deklet, odšlo jih je pa 81.

n Požar pri Benediktinkah. V noči od torka na sredo izbruhnil je v samostanu benediktink v Trstu (blizu jezuitske cerkve), požar, ki je napravil velikansko škodo. Zgorel je samostanski arhiv, v katerem je bila zgodovina do 500 let nazaj; zgorelo je tudi mnogo knjig in neka omara, v kateri je bila večja svota denarja (21.000 K).

n Rafaelova družba svari pred izseljevanjem v Kanado. Zatrjuje se, da tam nikogar ne puste na suho, ako nima vsaj 250 K v žepu.

n Petdesetletnico mašništva sv. Očeta je praznovala moška Marijina družba pri novem sv. Antonu pretekli mesec s slovesnim shodom in govorom.

n „Železničar“ bo ime novemu slovenskemu socialističnemu listu, ki bo izhajal trikrat na mesec kot glasilo slovenskih organiziranih železničarjev. Prva številka izide menda že danes.

n Umrl je v Pragi v pondeljek 24. t. m. češki pesnik Svatopluk Čeh.

n Bivši italijanski minister Nasi je bil radi goljufije obsojen na 11 mesecev in 20 dni zapora ter na izgubo državljskih pravic za 4 leta.

n Takozvana „inteligentna izkušnja“ pri enoletnem prostovoljstvu se bo odpravila. — Vojna uprava namerava pravico do enoletnega prostovoljstva omejiti zgolj na abiturijente iz gimnazij, realk in tem enakopravnih zavodov.

n Statistika zakonov na Francoskem. Glasom izkaza ministerstva javnih poslov je na Francoskem 11.315.000 družin. Družin brez otrok je 1.804.710, družin z enim otrokom 2.066.171, z dvema otrokoma 2.661.981, s tremi otroci 1.643.425. Družin, ki imajo po več otrok, je mnogo manj. 18 otrok je v 45 družinah.

n Novice iz Amerike. — V New-Yorku so nepoznani zločinci napadli v hiši 120 West St. našega rojaka Ivana Zupančiča, kateri je bil v omejeni hiši uslužben. Lopovi so Zupančiča nevarno poškodovali in mu odvzeli 20 dolarjev, kar jih je imel. Pri tem je dobil tako nevarne poškodbe, da so ga morali nezvestnega prepeljati v Hudson bolnico.

Iz okolice.

Ne pozabite, da bo od 9. do 12. marca zadružni tečaj v sv. Ivanu pri Trstu. Slovenski možje in fantje iz okolice, Krasa in Istre, ki se želite poučiti o snovanju in vodstvu hranilnic in posojilnic po deželi, pridite gotovo v to kratko pa dobro šolo. Zglasiti se je pri svetoivanski hranilnici in posojilnici. Ubožnejši udeleženci dobe odškodnino, preskrbljena bodo tudi brezplačna prenočišča. Vsak večer bo pa še Dr. Krek predaval o socialnem vprašanju.

o Iz sv. Ivana nam pišejo: Naša Marijina družba bo napravila jutri popoldne ob pol 6 uri burko v štirih dejanjih „Boj za doto“. Prihodajo nedeljo t. j. 8. marca bo pa občni zbor „Slov. krš. soc. izobr. društva“ in sicer ob 6 uri zvečer v društvenih prostorih. Otvorila se bo tudi „Ljudska knjižnica“. Nato pa bo imel predavanje č. g. Jakob Ukmar.

o Dekliška Marijina družba v Rojanu priredi jutri pustno nedeljo zvečer ob pol sedmih domačo zabavo s šaljivimi igrami in petjem. Za obilno udeležbo se priporoča odbor.

Iz Istre.

i Iz Podgrada v Istri nam pišejo: Podgradčanje zidajo cerkev, no pravzaprav je še ne zidajo, ali namen imajo že več let, da bi jo zidali in dober namen je tudi nekaj vreden. Da bi podgradčanje dobili svojo cerkev, za to se je zavzemal zadnji čas neki arhitekt iz Trsta Sedaj pa mu ne zupajo več v podgradskih krogih, ker je že napravil več študentovskih burk. Zlobni jeziki pravijo celo, da bo povabil ta gospod kmalu podgradskega nuna na dvoboj kakor je pred časom poslal podgradskemu zdravniku Dr. Bileku dva judovska sekundanta. Lepe špase bomo še doživeli tukaj pri nas, manjka nam le še kinematografa, da bi vsi te interesantne stvari ovekovečili; v tem oziru ste doli v Trstu na boljšem.

i Iz Slivij nam poročajo: Sneg nas je vnovič obiskal, dosti obstanka pa ne bo imel, kakor upamo. Dela pri naši jami vilenici „Dimnicah“ napredujejo V približno enem mesecu bomo šli lahko po novo vsekani galeriji, dolgi okoli 200 metrov, kar k nogam v tako globoko jamo. Ko bo delo dovršeno, bo v ponos našemu planinskemu društvu. Škoda le, da je jama daleč od železniške postaje. Pravijo, da napravijo v doglednem času železnico zvezo med Kozino in Šapjanami. — O priložnosti Vam sporočim kaj več o naši jami.

i Nove orglje v Klani so bile dne 23. februarja t. l. blagoslovljene. Orglje je izdelala trdka bratov Zupan v Kamnigoricah na Gorenjskem za K 3700 po naročilu občine klanjske. Baje so te orglje prve pnevmatičnega sistema v Istri. Orglje so jako dobre, ter pojajo hvala svojemu mojstru in svojim naročnikom.

i Avstrijska eskadra zapusti 29. t. m. Pulj in plove na križarenju po sredozemskih vodah. V Barceloni jo bo obiskal španski kralj.

i Poučni tečaj za gojitelje oljk. — Deželni gospodarski svet istrski je poslal v puljski okraj potujočega učitelja, ki bo nekaj dni predaval o gojitvi oljk, in sicer v Galežanu 6. marca, v Fažani 7., v Sišanu 8. in v Pulju 9. marca.

i Svarilo pred agentom. Po Istri se klati nek nemški potujoči trgovec, ki ponuja pisarniške predmete in pa cigaretni papir, kakor on trdi, v korist družbe sv. Cirila i Metoda za Istro. Na omotu je tiskana hrvaška trobojnica in podoba sv. Cirila in Metoda. Ta papir pa nima z družbo ničesar skupnega, ampak je vse navadna židovska goljufija. — Zatorej pozor pred agentom!

i 1.000.000 kron je v Pulju poneveril advokat dr. Lorenzotto in na to zbežal.

Iz Krasa.

k Misijon in „detomor“ v Povirju. — V naši župniji se je obhajal od 8. do 16. t. m. sv. misijon, katerega se je udeleževalo obilo ljudstva. Seveda to gotovim krogom ni bilo všeč. Da bi med

ljudstvom zmanjšali upliv misijona, oziroma, da bi misijon označili kot škodljiv, skrpučali so člank in ga poslali v tržaški dnevnik, kateri ga je seveda z velikim veseljem objavil. V tem članku pišejo o nekem „detomoru“ in napadajo našega g. župana, da je on kriv, da se „umorjeno dete“ ni moglo najti. Najpoddlejše je pa to, da skušajo spraviti ta „detomor“ v zvezo z sv. misijonom. Resnica na celem slučaju je sledeča: Neka mladenka je šla meseca septembra l. l. služiti v Trst. Tam se je seznanila z nekim zapeljivcem, kateri ji je toliko časa obečal zakon, da jo je zapeljal. Meseca januarja t. l. je prišla domov. Bila je doma mesec dni, ko ji pravi mati, da, ako ne misli iti več služiti, naj gre vsaj po obleko v Trst. In hči se je res napotila usodepolno jutro na vse zgodaj. Komaj pride do studenca, ki ga opisuje tržaški dnevnik, je začela krevetati. Šla je dalje in konečno obležala na neki njivi v snegu, kjer je ležala do 10. ure dopoldne, ko se pripelje mimo nek voznik, ki jo je vzel na voz in peljal do Sežane, odkoder se popoldanskim poštanim vlakom odpeljala v Trst. Tam je šla k zdravniku, kateri jo je preiskal in našel, da je bila tri mesece v blagoslovljenem stanju, da je pa brez lastne krivde predčasno spovila (splav oz. prezgoden porod). To je ves „detomor“ v Povirju. Gotovo dekle ni prav ravnalo, ker ni poslušalo naukov svoje matere, a spravljati ta dogodek v zvezo s z sv. misijonom, in ga celo na tako lažnjiv način povečati, je pa naravnost podlo. No seveda, naši inteligenci pride vse prav, da le morejo blatiti kar je krščanskega. Tržaški dnevnik si je pa na svoj velikanski venec lažij pripel zopet eno pero.

k Biseru poroko sta, kakor nam po očajo, obhajala pretežno nedeljo, Jožef Sila, posestnik na Škofljem pri Divači in njegova žena Marija, rojena Ereigoj. Po 10. maši je imel preč. gospod vremski župnik I. Škerjanec nagovor na slavljenca in je v lepih besedah razložil pomen biserne poroke in ju potem blagoslovil. Ob sta še popolnoma zdrava in čilega duha. Sinovi, hčere, vnuki in vnukinje so prišle čestitat slavljenca k redki domači slovesnosti.

Koledarček. 1. marec. Pustna nedelja; Albin, škof. — 2. pond.: Simplici, papež. — 3. torek: Pust. Kunigunda, Austerij. — 4. sredo: Pepelnica. Kazimir. — 5. četrtak: Evzelij, Agapita. — 6. petek: Fridolin, Viktorin. — 7. sobota: Tomaž Akvinski, cerkveni učenik.

Mlaj bo dne 2. marca ob 8. uri 2 minuti zvečer. Vremenski ključ nam obeta dež, če bo pa bril vshodni veter, pa sneg.

Razne stvari.

r Iz življenja dr. Riegerja. Pred kratkim so izšle „Memoires“ (spomini) znanega češkega politika Riegerja. Med drugim prinašajo lep „witz“ (smešnica) iz njegovega parlamentarnega življenja.

Ko je nemški liberalni poslanec Dr. Suess držal daljši govor, se je razgovarjal Rieger s P. Greuter in mu rekel:

„Škoda za tistega človeka, da je Žid.“

„Oprostite g. kolega“ priskoči takoj k Riegerju ogorčen kakor kak odbornik v Bregu, poslanec Auspitz, „jaz sem tudi Žid.“

„Vem že, pa za Vas ni škoda“, mu odvrne popolnoma hladno dr. Rieger.

r Na gledališkem odru aretovan. Iz New Yorka se poroča: Pristno ameriško igro so doživeli posetniki gledališča Grand Opera House v Bostonu, ki so poslušali znanega italijanskega tenorista Carla Albani v operi Trubadur. Ko je v drugem dejanju nastopil Albani kot Mauricio, mu je sledil k splošnemu začudenju policijski stražnik in spremljal vsako njegovo kretnjo. V začetku so mislili ljudje, da je to kaka šala, ko je pa Albani nemoteno pel svojo ulogo, se jim je začelo daniti ter so koncem dejanja marljivega stražnika pozdravili z veselimi ovacijami. Kmalu se je stvar pojasnila. Ravnatelj nekega drugega gledališča je namreč dal aretovati tenorista Albani, ker je ta proti pogodbi nastopil v Gran Operi. Ameriška postava pa določa, da mora uradnik, ki ne more aretovanja spraviti na stražnico, ostati v njegovi neposredni bližini. Malo pred prestavo je prišel policijski stražnik, da bi Albanija aretoval. Ljudstvo v gledališču je postajalo že nemirno. Ravnatelj je bil v največji zadregi, stražnik se ni dal pregovoriti, edino kar je bilo mogoče doseči pri njem, je bi to, da je hotel počakati z aretacijo do konca predstave s pogojem, da se mu ne bo branilo, slediti svoji žrtvi na oder korak za korakom. No, občinstvo ni bilo ogorčeno nad stražnikom, pač pa je ta dosegel večji uspeh, kot bi ga mogla umetnost. Njegova navzočnost tudi ni motila Albanija, ki je še z večjim ognjem pel svojo ulogo, tako, da je resni stražnik večkrat mislil, da mu hoče Mauricio uiti. Zagrabil je v takem slu-

čaju pevca za suknjo, in gromovit aplavz je bil uspeh. Med odmori je stražnik sedel v pevčevi garderobi ter se krepčal za težavo prihodnjega dejanja. Po predstavi je plačal ravnatelj gledališča za Albanija določeno kavcijo, nakar se je nehala stražnikova služba.

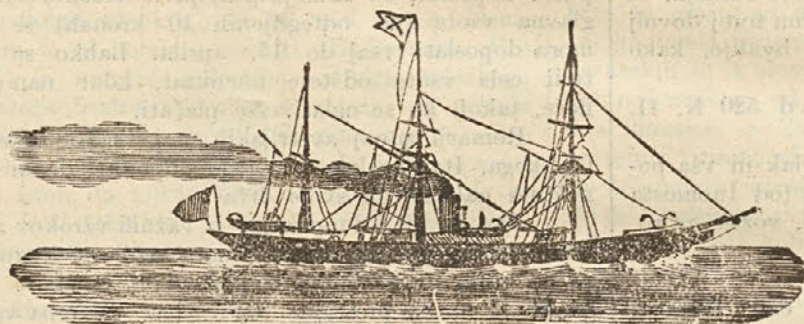
Svetko Flanibal Škerl

Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi pošne pošiljatve od 5 K naprej.

Posebno se priporoča čč. duhovščini.

lažje pomagamo v svoji materinščini (v prodajalnicah, uradih, cerkvah), 6) imamo večinoma slovanske sopotnike.

Prednosti: na adijah avstro-ameriške (Austro-Americana) plovitbene družbe:

1) domači ljudje v postrežbi, 2) domača kuhinja, 3) uvaževanje slovanskih jezikov, v napisih, govoru, v razvstitvi (po narodnosti v izseljeniškem domu i na ladijah), 4) lastni izseljeniški dom, obdan z lepim vrtom na samem, izven mesta tik morja. Do poslopja električni tramvaj. Po vseh prostorih električna razsvetljava. Hrana in stanovanje brezplačno pred odplitvijo za 2000 oseb, 5) močne ladje, 6) v izseljeniškem domu nameravana katoliška kapela. Govorilo se je tudi o posebnem dušnem pastirju za izseljence, 7) strogo ločenje veroizpovedanja, narodnosti, spola. 8) Vožnja mnogo cenejša, 9) Zveza tudi v južno Ameriko. 1908) 10. Strogo nadziranje in poduk agentov, ki ne smejo vabiti še manj pa siliti ljudi v tujino.

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore preustrojilo v najnovejšem sloju.

Ima na razpolago veliko dvorano v pritličju, najmodernejši pivski salon ter tri sobe rezervirane za krstve poroke in društvene sestanke.

Toči domače vino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v buteljkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnistvo.

Sirite ZARJO!

Z Bogom! Srečno pot! V daljno Ameriko!

Zakaj potujejo naši ljudje najraje čez Trst na ladijah avstro-ameriške parniške družbe (Avstro Amerikana Bratje Kozulič i dr.)? Odgovor:

Rafaelova družba v Trstu

priporoča to iz teh le vzrokov:

Prednosti: v Trstu 1) smo mi doma, 2) smo pod avstrijskim varstvom do Amerike, 4) ni treba menjavati denarja, 5) si

Josip Rože

Trst - mizarski mojster - Trst

Via Giulia. — Telefon šte. 1971.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna stavbinska in druga mizarska dela. Posoji tudi različne odre in scenerije za vsako igro ali koncert. Postrežba točna. Cene jako nizke.

Edina mehanična

Tovarna pohišstva

v Trstu

tvrdke Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa 46.

— Skladišča Piazza Rosario št. 1. —

Trgovsko-obrtna zadruga

Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n. V TRSTU Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n.

kjer je bila prej „Tržaška posojilnica in hranilnica“. — Telefon št. 16-04.

Poštno hranilnični račun 74679

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, tudi če ni član, in je obrestuje po 5% Sprejema tudi vloge po 1 K na teden, tako da se po 260 tednih dob 300 K

Sprejema hranilne knjižice tujih zavodov, in je realizuje ne da se bi obrestovanje pretrgalo. — Daje v najem hranilne pušice, katere so najprimernejše sredstvo za varčevanje v družinah — posebno pa, pri nedoraslih. Hranilne pušice se odpirajo le v uradu. — Deleži so po 20 K in po 2 K.

Nadaljna pojasnila se dajejo v uradu med uradnimi urami, ki so: ob delavnikih od 9—12 d. in 3—5 p. Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Registrowana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po

4 1/2%

Davke plača hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo udje.

(280) z vsam svojim premoženjem v znesku približno en milijon kron in pol. Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustmenem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Razširjajte in priporočajte „ZARJO“